

fattelse af menneskekroppen, og det er jeg meget bekymret over.

Derfor er jeg også overordentlig opmærksom på, hvilken karakter den oplysningskampagne måtte få, som det drejer sig om, for hvis den tager udgangspunkt i, at nu drejer det sig altså om, at der er mangel på organer, og at man skal stille sig til rådighed som organdonor osv., osv., med udgangspunkt i en reservedelsudskiftningsopfattelse af den menneskelige krop, så står jeg i hvert fald af.

Man kan også høre det på debatten her. Ud over argumentet om mangel på organer, som hr. Tom Behnke nævnede, så synes jeg nok, topmålet af kynisme kom fra hr. Holger Graversen, som siger, at det da var en god idé, hvis vi gjorde det i forbindelse med kørekortet, underforstået, når folk får et kørekort: Kære ven, du er ung; vi ved godt, at statistisk er chancen for, at du kører dig ihjel, egentlig ganske høj, så tag lige og udfyld det her organdonorkort, inden du får underskrevet dit kørekort.

Eller som det blev sagt af fru Henriette Kjær: Det gælder om at skaffe nogle flere organer. Ja, hvad forestiller man sig? Hvad betyder det, at det gælder om at skaffe nogle flere organer? Altså, er vi ude i . . . nå, det er måske at føre det for vidt.

Men alt taget i betragtning synes jeg, det er overordentlig vigtigt, at etikken er i orden, når man snakker om oplysningskampagnen for det her spørgsmål, for jeg mener virkelig, at reservedelsopfattelsen er en meget, meget farlig vej for vores sundhedspolitiske opfattelse, og det synes jeg man skal have sig meget for øje, når man begynder på at udvide beskæftigelsen omkring det her punkt.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Jeg er meget ked af at blive beskyldt for at være kynisk. Det kommer an på, hvordan man gør det. Man kunne jo opnå noget andet, hvis man gjorde det, nemlig det, at de unge mennesker måske ville tænke sig lidt bedre om, når de kører bil i de første år. Vi ved jo, at det er dér, hvor der sker alt for mange drab og ulykker i øjeblikket.

Tove Videbæk (KRF):

Dette forslag går ud på at intensivere arbejdet med at skaffe flere organdonorer i Danmark. Til fru Jette Gottlieb: Jeg sagde organdonorer og ikke organer.

Første pind i forslaget stemmer godt overens med B 32, som vi netop har behandlet, og som Kristeligt Folkeparti kan støtte.

De to næste pinde om, at borgere, der bliver myndige eller er over myndighedsalderen, stilles over for et valg om at blive organdonorer, kan vi for så vidt med nogle få betingelser gå ind for.

Således mener vi, at hvis alle myndige og alle, der bliver myndige, skal stilles over for denne meget alvorlige afgørelse, må der forud være gået et meget grundigt informationsarbejde, så man ved, hvad det er, man helt konkret tager stilling til, og dermed går vi over i pind fire.

For os er det ikke nok bare at fremsende information og registreringsformularer til folk, der bliver myndige. Der er brug for en ganske intensiv information og debat om sagen. Folk har brug for at vide, hvordan processen forløber omkring organudtagning. Hvordan de pårørende ved et dødsleje vil blive behandlet, og hvordan de vil kunne opleve det. Hvilken livskvalitet den transplanterede vil kunne opnå som resultat af organdonationen. Og på registreringskortet skal der også være plads til både et ja og et nej, men også et ved ikke. Som fru Jette Gottlieb sagde: Etikken skal være i orden.

En måling i Jyllands-Posten den 15. januar 1996 fortalte, at halvdelen – altså 50 pct. – af alle voksne danskere egentlig har besluttet sig for, om de vil eller ikke vil afgive organer til transplantation, hvis spørgsmålet skulle blive aktuelt. Men kun 7 pct. af alle havde ifølge den her undersøgelse ladet sig registrere i donorregisteret. 27 pct. gik med planer om at blive registreret. Og det mener jeg er en rimelig stor forskel i procenter på dem, der har taget beslutningen, og dem, der så efterfølgende er blevet registreret. Der er altså virkelig brug for yderligere oplysning.

I Sundhedsudvalget har vi fået kopi af et brev fra et menneske, der gerne ville registreres som donor, men måtte så grueligt meget igennem, inden det lykkedes for ham at finde nogen, der kunne skaffe ham et tilmeldingsskema. Ifølge dette brev er der i høj grad også brug for en oplysningskampagne i sundhedsvæsenet om, hvordan man assisterer mennesker, der henvender sig og ønsker at registreres som donor.

Vedkommende donor havde henvendt sig 7-10 forskellige steder. Hos praksislæge, sygehus, politi, amtet, flere kontorer og Sundhedsstyrelse. Vedkommende blev sendt fra Herodes